

Protocol - 1,5 m richtlijnen voor onze kerkdiensten en de pastorale zorg

Als basis voor dit protocol worden de volgende processen onderscheiden en besproken:

1. De erediensten
2. De sacramentsvieringen
3. Het onderwijs
4. De pastorale zorg buiten de eredienst
5. De zorg voor hulpbehoevenden en ouderen

Inleiding

De Nieuw-Apostolische Kerk in Nederland en Vlaanderen omvat zevenenvijftig gemeenten waarvan twee in Vlaanderen. Dit wordt expliciet genoemd omdat daar andere richtlijnen van de overheid gelden. Het uitgangspunt van onze kerkbestuur is dat we ons allereerst houden aan de richtlijnen van de overheid. Als tweede stap houden we ons daarbinnen aan de richtlijnen die ons internationaal kerkbestuur aangeeft. Dat zal straks van belang worden bij de vorm van de kerkdiensten zelf en de sacramentsvieringen.

In dit conceptprotocol geven wij als Nederlands kerkbestuur onze gedachten en voorstellen weer waarbij we nog een aantal onduidelijkheden kennen zoals bijvoorbeeld de vraag; tot welk aantal deelnemers staat de overheid het ons straks toe om met inachtneming van de 1,5 m richtlijn weer kerkdiensten te houden?

Onze kerk kent een praktisch probleem wanneer het gaat om de mogelijkheden binnen onze kerkgebouwen. Wij beschikken over een aantal nieuwere gebouwen met meer ruimte (bijruimten en entree) om goede looplijnen te creëren, waarbij we vooral denken aan de logistiek bij het betreden en verlaten van de kerk, maar helaas ook over een aantal oudere gebouwen waar dit aanzienlijk moeilijker goed te organiseren zal zijn. Een ander aspect is de uiteenlopende omvang van onze gemeenten. Twee gemeenten kennen op zondag meer dan honderd deelnemers aan de eredienst. Veel van onze gemeenten tellen zondags tussen de dertig en zestig deelnemers. Het zal dus maatwerk worden.

Uitwerking

1. De erediensten

Wij kennen kerkgebouwen met banken en kerkgebouwen met stoelen. In de eerste situatie zullen we proberen de plaatsen te markeren op 1,5 m afstand en onze leden vaste plaatsen te geven. Leden die tot één huishouden behoren worden naast elkaar gezet zonder deze afstand. In de kerkgebouwen met stoelen wordt dezelfde situatie gecreëerd door stoelen weg te halen en de overblijvende stoelen op de gewenste afstand te zetten. Het zal van de dan beschikbare plaatsen afhangen of de betreffende gemeente de dienst regulier zal kunnen doorvoeren of naar twee vieringen op zondag gaat.

Met onze ambtsdragers en vrijwilligers zullen we het betreden van het gebouw zodanig organiseren dat onze bezoekers op veilige afstand van elkaar blijven en de looplijnen elkaar niet kruisen. Teruggrijpend op een opmerking in de inleiding zal dit maatwerk zijn waarbij we als kerkleiding NL het logistieke plan van de gemeenten vooraf willen zien en goedkeuren. Bij het verlaten van de kerk na de eredienst zal dit soortgelijk georganiseerd worden.

2. De sacramentsvieringen

Als kerkleiding zien we hier vooralsnog een ingewikkelde situatie waarbij voor ons belangrijk is welke richtlijnen ons internationale kerkbestuur zal uitvaardigen.

De Nieuw-Apostolische Kerk kent drie sacramenten:

- Heilig Avondmaal
- Heilige Waterdoop
- Heilige verzegeling

Deze drie sacramenten kunnen niet worden doorgevoerd op 1,5 meter afstand. Bij de avondmaalsviering delen de priesters de hostie uit aan de gelovigen die voor hen staan. Afhankelijk van de richtlijnen en aanwijzingen van onze internationale kerkbestuur denken wij nu na over het uitdelen van de hostie met een pincet en eventueel het plaatsen van een statief naast de priester met een plexiglas scherm tussen het gezicht van de priester en de ontvanger. Wij vrezen echter dat dergelijke oplossingen de waardigheid en heiligheid van het sacrament geen goed zullen doen en ervaren dit als een lastige afweging. Bij de beide andere sacramenten is er sprake van handoplegging waarbij we verschillende opties onderscheiden:

- Het uitstellen van deze sacramentele handelingen waarbij de vraag wordt; Hoe lang?
- Het vooraf wassen van de handen door de ambtsdrager die het sacrament afdraagt en het bespreekbaar maken wat de ontvanger of de ouders van het kind aanvaardbaar vinden. Ook hierbij kan voor de korte toespraak gebruik worden gemaakt van het plexiglas scherm, maar beter lijkt ons om de toespraak vanaf het altaar te doen en de ontvanger daarna pas bij het altaar uit te nodigen.

Hoe dan ook geldt dat onze priesterlijke ambtsdragers alleen aan de eredienst mee mogen werken wanneer ze geen gezondheidsklachten hebben en voor de eredienst de handen goed wassen.

3. Het onderwijs

Wat betreft het onderwijs gaat het meestal om relatief kleine aantallen kinderen en voor onze leerkrachten geleden dezelfde aanwijzingen wat betreft gezondheidsklachten en het wassen van de handen. Wij zullen verder de aanwijzingen overnemen die in het reguliere basisonderwijs gaan gelden.

4. De pastorale zorg buiten de eredienst

In deze situatie gaat het om het bezoek van zieken en ouderen alsmede het reguliere gezinsbezoek wat enkele keren per jaar plaatsvindt in de families. Van deze laatste vorm van pastorale zorg zouden we enige tijd af kunnen zien om de ontwikkelingen af te wachten. Het bezoek aan de zieken en ouderen zal in goed overleg en met inachtneming van de richtlijnen plaats moeten vinden. Contact en overleg met ziekenhuizen en zorginstellingen lijkt een must.

Een belangrijke vorm van contact die we onder dit punt bespreken is het terugkerende overleg met de ambtsdragers van de gemeenten. Dat vindt nu digitaal plaats. Dat zou zo kunnen blijven maar gezien de relatief kleine aantallen ambtsdragers per gemeente kan dit ook in de kerkgebouwen plaatsvinden met inachtneming van de voorschriften.

Wat betreft de repetities van onze zangkoren lijkt het ons goed mogelijk om deze weer doorgang te laten vinden met inachtneming van de voorschriften. De aantallen zangers zijn, evenals het aantal ambtsdragers per gemeente niet zo groot dat dit moeilijk is.

5. De zorg voor hulpbehoevenden en ouderen

Dit sluit aan bij wat gezegd is onder het punt pastorale zorg. De zorg voor hulpbehoevenden en ouderen is allereerst een taak van de familie en de kerk ondersteunt daarbij wanneer dat nodig is. Daarbij kan gedacht worden aan het vervoer en het binnenbrengen van een oudere in het kerkgebouw. Daarbij denken we na over vervoer op de achterbank van de auto en het maken van meer ritten. Chauffeurs van de auto's zouden gebruik kunnen maken van mondkapjes. Plexiglas schermen in de auto's lijkt ons een stap te ver.

De pastorale zorg voor ouderen zal plaats moeten vinden onder de bekende richtlijnen en in goed overleg met de oudere, eventueel waar nodig de familie, en de instelling waar de oudere al of niet wordt verpleegd. Daarnaast is voor ons als kerkleiding niet onbelangrijk wat de ambtsdrager en zijn familie zelf als grens van de mogelijkheden zien.

De Nieuw-Apostolische Kerk schenkt grote betekenis aan de eigen verantwoordelijkheid van haar leden en ziet het als haar verantwoordelijkheid om de geestelijke verzorging van haar leden in de eredienst en pastorale zorg vorm te geven. Zij wil erop toezien dat de ambtsdragers en leden daar op de juiste wijze aan meewerken.

PK - 20 april 2020